ชื่อเรื่องการกับถวาแบบอิสระเชิงวิทยานิพนซ์ การใช้แผ่นเซลกูโลสไนเตรทเป็นตัว บันทึกปริมาณเรตอนและเรตอนตัวลูกภายในอาการบ้านเรือนที่บ้าน กอยเพา อำเภอดอยเพา จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เชียน นางสาวนิตยา สมพิทักษ์ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนฟิสิกส์ กณะกรรมการตรวจสอบการกันกว้าแบบอิสระเชิงวิทยานิพนธ์

> รองศาสตราจารย์ คร.กิตติชัย วัฒนานิกร ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร.นรา จิรภัทรพิมล กรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรอนงค์ ศรสันติสุช กรรมการ

บหกัดยอ

จากการสารวรเมื่อไม่นานมานี้หบวาบริษัทเหมืองลึ้งก็กึ่งที่เลิกกิจการ
ไปแล้ว ซึ่งอยู่ใกล้ซุมชนบ้านคอยเต่า อำเภอตอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ มีแรยเรเนียม
ปะปนอยู่ในสายแร่ฟลูออไรด์ การที่กษากรั้งนี้จึงได้ทำการวัดถวามเข้มขันของเรตอนและ
เรตอนตัวลูก ภายใบอาการบ้านเรือนที่บ้านคอยเต่า โดยใช้แผ่นเซลลูโลสในเตรต
(Kodak LR-115 type II) เป็นตัวนั้นที่กอนุกากอัลฟาที่แผ่ออกมาจากการสลายตัว
ของเรตอนและเรตอนตัวลูก โดยนำแผ่นดังกล่าวไปติดไว้ตามบัดนเรือนเป็นเวลา 35 วัน
กับ 63 วัน แล้วนำแผ่นฟิล์มมากัดรอยตัวยสารละลายโซเดียมไช่ตรอกไซด์ (NaOH)
เข้มขัน 6 นอร์มัลที่ 60°C เป็นเวลา 90 นาที และนับจำนวนรอยตัวยเกรื่อง jumping
ธาลาk counter หลังจากนั้นแปลงจำนวนรอยต่อพื้นที่บนแผ่นฟิล์มเป็นปริมาณกวามเข้มขัน
เรกอนต่อปริมาตรอากาส (Bq.m-?) โดยใช้กาจากการ calibrate ของ Herztman
and Samuelsson ผลจากการที่กษาพบว่าปริมาณกวามเข้มขันเรตอนมีค่าสูงภายในบ้าน
ที่เปิดโลงมีอากาศถ่ายเทดีและมีกาต่ำ ภายในบ้านที่มีอากาศถ่ายเทไม่ดี ซึ่งได้กาเฉลี่ย
ปริมาณกวามเข้มขันเรตอนออกมาดังนี้

ในกรณีที่บริเวณนี้มีกาชเรคอนอยู่ในสภาวะสมคุลกับเรคอนตัวลูก ได้กำ เฉลี่ย = 95.3[±]39.0 Bq.m⁻³ หรือ 2.6[±]1.0 pCi.l⁻¹ ซึ่งมีกำต่ำกวาระดับ กวามทนได้ สำหรับก๊าซเรคอน (10 pCi.l⁻¹) และได้กำความเสี่ยงการเป็นมะเร็ง ปอดตลอดชีวิต = 0.93[±]0.37%

ในกรณีที่บริเวณนี้มีค่าปริมาณระหวางเรคอนตัวลูกกับเรคอน (หรือ

Fractor)เป็น 0.43 ได้กำเฉลี่ย = 36.0[±]15.0 Bq.m⁻³ หรือ 1.0[±]0.4

pCi.l⁻¹ ซึ่งมีกำตำกวาระดับกวามหนได้สำหรับกาชเรคอน และได้กำกวามเสี่ยงการ
เป็นมะเร็งปลด = 0.35[±]0.14%

อย่างไรก็ตามในเหมืองลึ๊งค์กิ้งเอง พบวามีความเข็มข้นของเรคอนและ เรคอนตัวลูกเป็น 31.8 pci.1⁻¹ ในกรณีสภาวะสมคุล ซึ่งสูงกวาระคับความทนได้ และค่านี้ให้คำความเสี่ยงการเป็นมะเร็งปอดตลอดชีวิตเท่ากับ 11.45%

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved Research Title

Use of Cellulose Nitrate Film as Radon and Radon Daughters Detector for Indoor Measurement at Ban Doi Tao, Amphoe Doi Tao, Changwat Chiang Mai

Author

Ms. Nitaya Sompituk

M.S.

Teaching Physics

Examining Committee

Assist. Prof. Orn-Anong Sornsuntisook Member

Abstract

Recent investigation revealed that some fluorite veins in abandoned Linking Mine Company, near Ban Doi Tao, Amphoe Doi Tao, Changwat Chiang Mai, yielded uranium. Measurements of indoor radon and radon daughter concentrations were therefore carried out in dwellings in Ban Doi Tao. The detector used were Kodak LR-115 type II. The exposure time were 35 days and 63 days. After expesure the films were chemically etched in sodium hydroxide (6N, 60°C, for 90 minutes) and the number of registered tracks were counted by a jumping spark counter. These numbers per unit area were later converted to radon and radon daughter concentration in Bq.m⁻³, using the calibration values given by Hertzman and Samuelsson. The concentrations found were higher in the houses with good ventilation but lower otherwise. The results obtained are as follow:

In case equilibrium between radon and its daughters is assumed in the area, the average concentration is 95.3±39.0 Bq.m⁻³ or 2.6±1.0 pCi.1⁻¹. This value is lower than the tolerance level of radon in air (10 pCi.1⁻¹) and it gives lifetime lung-cancer risk of 0.93±0.37%

In the case in which the factor between the concentration of radon daughters and that of radon (F-factor) in the area is assumed to be 0.43, the average concentration is 36.0±15.0 Bq.m⁻³ or 1.0±0.4 pCi.1⁻¹. This value is very much lower than the tolerance level of radon in air and it gives lifetime lung-cancer risk of 0.35±0.14%

However in Linking Mine itself the concentration goes up to 31.8 pCi.1⁻¹ when equilibrium is assumed, which is above the the tolerance level. This value gives lifetime lung-cancer risk of 11.45%

ลิขสิทธิมหาวิทยาลัยเชียงใหม Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved